

و آنچه من بشما آورده ام یعنی قرآن دو میباید دید حق  
 شمار این دوست میدارد و اگر نه خدای رسول او را  
 از شما بفرزند و دوست ندارند شما را و بگوی که اگر فرمان  
 خدای رسول خدای بید هر آینه گناهان شما بیا مردم که او  
 آورده و بسیار رحمت کننده پس اگر پشت بنوبه کنند و فواید  
 نبیند ترا بگوی بدستی و راستی که الله تعالی دوست میدارد  
 کافران را پس از این آیات خیر معلوم میشود که هر بنده من  
 که خدای تعالی و رسول او دوست دارد و اهل دین و نماز  
 کند و برادر دوست دارد و اگر خطایی از ویها در شود  
 بخشد پس این همه نتیجه محبت است پس محبت الله تعالی  
 بر کافه مخلوقات فرض عین است و اصل همه سعادتهاست  
 بعد از آن هر چه دوست دارند از برای خود تعالی دوست دارند  
 و اگر کسی دشمن دارند الله را دشمن دارند چنانچه  
 معاد رضی الله عنه میگوید پرسیدم از حضرت رساله بپرسید  
 صلی الله علیه و آله که کمال ایمان در چیست و بچه حاصل میشود

فرمود

فرمود در پنج خصلت **اول** آنکه خدایا دوست داری مهر  
 و هر چه دوست داری از بهر خدای دوست داری **دوم**  
 آنکه هر کس و هر چنانکه دشمن داری از بهر خدای دشمن دار  
**سیوم** آنکه زبان تو دایم بزرگو خدای تعالی بود **چهارم** آنکه  
 هر چه از برای نفس خود دوست آن نیز از برای برادر  
 دوست **پنجم** آنکه هر چه بر خود بپسندی بر هیچ  
 مسلمان پسند من تا ایمان بحال تو حاصل شود پس از این  
 حدیث صحیح معلوم شد که کمال ایمان نیز تعلق بحبت میدارد  
 و جای آن در دلت و خدای اشرار بر دلهاست و سترها  
 میداند و این نیز محض نیت باشد و آنچه در دل پیدا  
 نشده میداند و فرمود **ربکم اعلم بما فی نفوسکم**  
 یعنی پروردگار شما میداند آنچه در نفسهای شماست اگر  
 صلاحیت جزای آن عاید میشود و اگر فساد است جزای  
 آن هم عاید میشود پس باید که در همه احوال حاضر دل خود  
 خود باشی تا هر حرکت تو بی نیت نیکی نباشد و اصل